

За—отъ—у—изъ—между—безъ—противу—близу—изъ—здѣ—изъ—подъ—по—къмъ—въ(или во)—на—подъ—прѣзь—чрѣзь—прѣдъ—съ о(или объ)—при—низъ—возъ—край—покрай—около—прѣди—послѣ—здѣ—надъ.

2) Напишите нѣколко прѣдложенія, въ които прѣдлозы—тѣ да показывать:

- а) отношеніе на опрѣдлительны—тѣ думы къмъ опрѣдляемы—тѣ;
- б) отношеніе на допълнительны—тѣ думы къмъ допълняемы—тѣ;
- с) отношеніе на обстоятелственны—тѣ думы къмъ другы думы.

XI

За союзъ—тѣ.

107.

Что е союзъ?

1. *Рыбы—тѣ плыватъ, а птицы—тѣ летѣтъ.*—Тукъ сѣ двѣ прѣдложенія: 1) *рыбы—тѣ плыватъ*, 2) *птицы—тѣ летѣтъ*. Дума: *а*, соединява тѣя двѣ прѣдложенія.

Ныя знаемъ, че земля—та е валчавеста.—*Ныя знаемъ*— главно прѣдложеніе; *че земля—та е валчавеста*—придаточно допълнительно прѣдложеніе. Дума: *че*, соединява придаточнo—то прѣдложеніе съ главно—то.

Думы, които соединявать едно прѣдложеніе съ друго, ся наричатъ *союзы*.—*А, че*—союзы.

2. Союзы—тѣ соединявать: 1) прѣдложенія, кои не зависять едно отъ друго: н. п. *Азъ четъ, а братъ ми пише*; 2) въ составно прѣдложеніе соединявать придаточно—то прѣдложеніе съ главно—то н. п. *баща ми жслае да ся научъ на книгъ*; 3) въ слитно прѣдложеніе соединявать оныя просты прѣдложенія, които сѣ влѣзли въ состав—тѣ му; н. п. въ това слитно прѣдложеніе: *книгы и тетради лежатъ на трапезъ—тѣ*, союзъ: *и*, соединява двѣ—тѣ просты прѣдложенія, изъ които ся е составило едно слитно: а) *книгы лежатъ*